3 Ιουλίου 2013

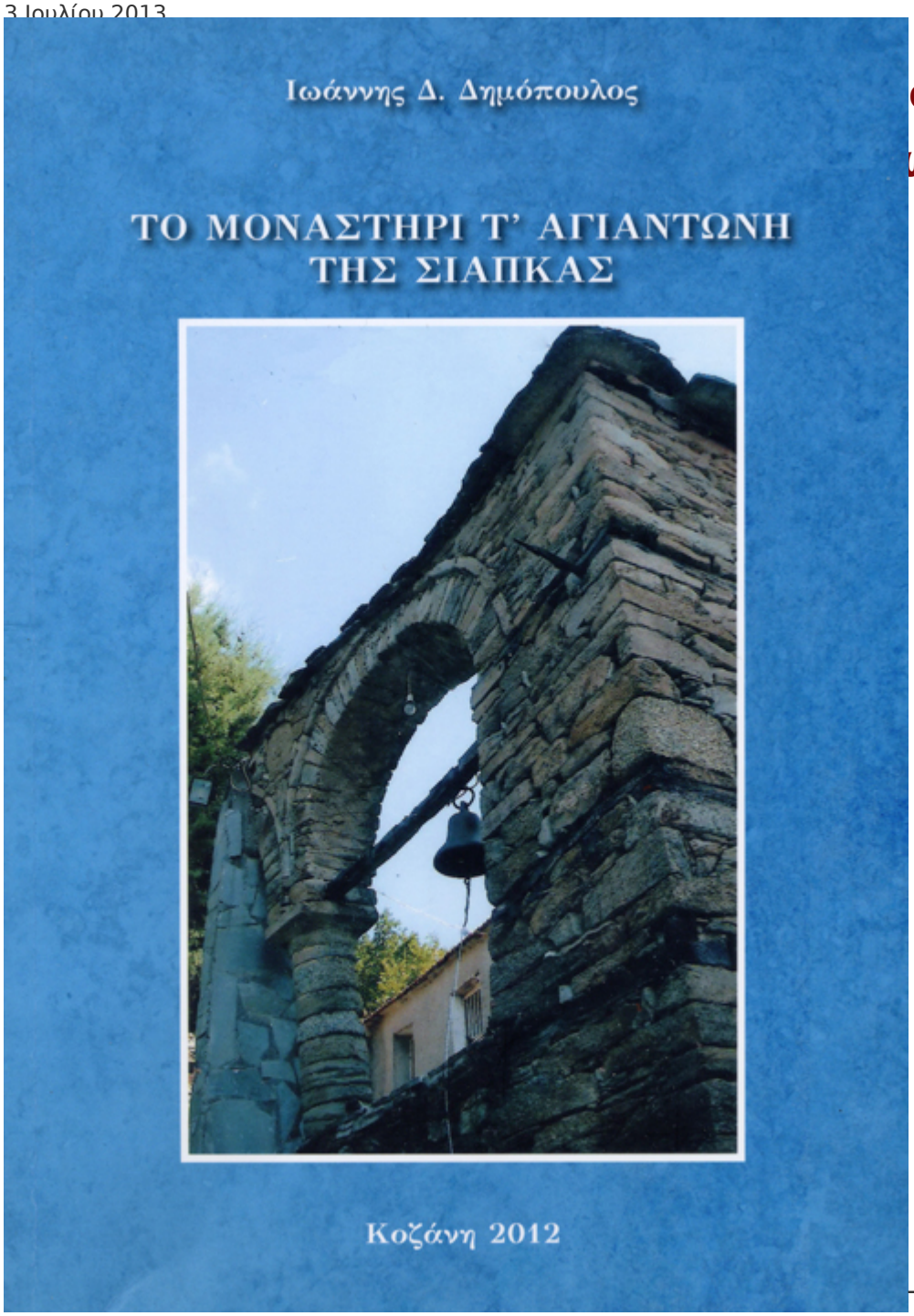

ού Αγίου
ων)

Του παπαδάσκαλου

Κωνσταντίνου Ι. Κώστα

Ιστορική καταγραφή της πορείας του και της πνευματικής προσφοράς του στην ευρύτερη κοινωνία της περιοχής μας και της Εκκλησίας εν γένει επιχειρεί με το βιβλίο του ‘’ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ Τ' ΑΓΙΑΝΤΩΝΗ ΤΗΣ ΣΙΑΠΚΑΣ – ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ ΣΕΡΒΙΩΝ’’,

Κοζάνη 2012, ο συγγραφέας του, Ιωάννης Δ. Δημόπουλος, (87 ετών) αναφερόμενος στην Ιερά Μονή του Αγίου Αντωνίου Σιάπκας της Ιεράς Μητροπόλεως Σερβίων και Κοζάνης.
Στο βιβλίο του ο κ. Δημόπουλος (πρώην Γραμματέας της Ι. Μητρόπολης Σερβίων και Κοζάνης στα χρόνια του αείμνηστου Μητροπολίτη κυρού Διονυσίου Λ. Ψαριανού) κάνει μια λεπτομερή ανασκόπηση, μέσα από τα έγγραφα της Ι. Μητρόπολης και της Ι. Μονής (όσα υπάρχουν) που είναι αδιάψευστα ιστορικά στοιχεία και αναλλοίωτες γραπτές ιστορικές πηγές, (πατριαρχικά σιγίλλια), από ιστορικές καταγραφές και άλλων ερευνητών, από προφορικές παραδόσεις, από την προσωπική του πολυετή εμπειρία ως Γραμματέας της Ι. Μητρόπολης.

Με όλα αυτά φαίνεται χωρίς καμία διάθεση ωραιοποίησης ή απόκρυψης ή και μονοφυσιτικής παρουσίασης, και η ανθρώπινη πλευρά της Μονής και των γύρω από αυτήν εκκλησιαστικών δρώμενων με τις παραμέτρους των εθνικών παθών, κοινωνικών εντάσεων, αμάθειας και φανατισμού, με τις ανθρώπινες αδυναμίες και τα ποικίλα πάθη, όπως άλλωστε συμβαίνει σε κάθε ανθρώπινο έργο και ανθρώπινη παρουσία και συμμετοχή, όταν απουσιάζει η αληθινή Παιδεία και η ολοκληρωμένη Δημοκρατία στην πολιτική, κοινωνική και πνευματική της διάσταση.

Στα καθ’ ημάς ο ανθρώπινος παράγων είναι αδιαχώριστα και ασύγχυτα ενωμένος με τον άκτιστο θείο παράγοντα, με την άκτιστη χάρη, που συνιστούν μια αδιάσπαστη θεανθρώπινη, αληθινή, πραγματική και εντελώς ρεαλιστική πραγματικότητα, όχι στάσιμη, αλλά διαρκώς ανανεωνόμενη, εν κινήσει, προς τα

μπροστά, προς τα έξω και προς τα πάνω, χωρίς το τέρμα (και το τέλμα) της ακινησίας και της κλειστότητας.

Που ωστόσο όμως η ανθρώπινη συμμετοχή και συμβολή οφείλει να κάνει με τόλμη την αυτοκριτική της, την αυτοδιόρθωση και αυτοκάθαρση (μετάνοια) και να δέχεται, χωρίς φόβο, την κριτική του διαλόγου, που μάλλον πρέπει να τον επιζητεί, σύμφωνα με την προτροπή του Χριστού: ‘’ερευνάτε τας γραφάς…’’ (Ιωάν. 5, 39).

Το βιβλίο περιέχει πολύτιμες πληροφορίες για την προσφορά της Μονής, αλλά και για όσα τραύματα, είτε στην κτιριακή της δομή, είτε στην ιστορική της διαδρομή και την πνευματική της υπόσταση δέχτηκε από ‘’φίλους’’ και ‘’εχθρούς’’.

Οι ιστορικές περιπέτειες της Ιεράς Μονής (στελέχωση-αποστελέχωση, ερήμωση-επαναλειτουργία, τρίγωνο: Σιάπκας – Δεμεράδων – Λαριούς), οδηγούν στη συνειδητοποίηση σήμερα για την εμφύτευσή της πλέον και τη διαρκή ‘’κανονική’’ λειτουργία της μέσα στο ‘’κανονικό’’ κλίμα της Ιερής Μητρόπολης Σερβίων και Κοζάνης, του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως-Νέας Ρώμης, που διασφαλίζει την ‘’κανονικότητά’’ της και (οπωσδήποτε) την εντρύφησή της μέσα στο κλίμα της νηπτικής θεολογίας, με την πλήρη αποφυγή των παγίδων της εκτροπής στο φονταμενταλισμό και στον ευσεβισμό των οργανώσεων.

Ο Ιερός Ναός Αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω στο Βελβεντό ευχαριστεί το συγγραφέα κ. Ι. Δ. Δημόπουλο για τη δωρεά, του ενός τεύχους και τον συγχαίρει για τον κόπο του. Και συνιστά στο φιλο-αναγνωστικό κοινό την ανάγνωσή του.

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr